

vægt på, at forbrugerne fik denne mulighed for at bevæge verden i den rigtige retning.

Det skulle være en mærkning, der satser meget på enkelhed. Vi skal ikke have en kæmpe mærkningsskov, hvor forbrugerne skal have en lille guide med i lommen, hver gang de skal ud og studere mærker.

Det skal være enkelt, og derfor er det sigte, vi ser som det ideelle, og det kan jeg forstå vi deler med SF, at der var mærker, der kunne virke globalt, hvor vi kunne aftale nogle kriterier, der var væsentlige for miljøpolitikken globalt, og lade det være noget af det styrende i kriterierne for sådan et mærke.

Det er der ikke udsigt til i øjeblikket, men det bedst dækkende og det, der dækker dansk erhvervsliv og dansk miljøpolitik bedst, er netop det, der sker i EU med EU-blomsten. Det går for langsomt, dér vil vi gerne bruge krudtet, og som Venstres ordfører før gjorde opmærksom på, gælder det om at samle kræfterne og bruge krudtet og bombardere ét sted, hvis man vil have resultater. Det kan man se i den gamle militærtaktiker Clausewitz' gamle strategi.

Vi har også demonstreret ved tidligere lejligheder – og vi har i øvrigt sammen med Venstre fremsat forslag om et pesticidindeks – hvor vigtigt det er at have en ordentlig, solid forbrugeroplysning, der giver nogle informationer, som man kan bruge, og hvis det var tilfældet, at vi havde sådanne informationer, ville vi også komme lettere igennem den debat, vi skal have senere i dag om, hvordan vi kan begrænse forureningen i det åbne land; men det kommer vi tilbage til på det tidspunkt.

Miljømærkerne har også virket godt. Det økologiske mærke har været nævnt flere gange, og mærkningen er en af grundene til succesen. Der er nok også andre grunde, men mærket er velfungerende, det har forbrugernes tillid, og sådan skal det være med et miljømærke.

Svanen har nogle problemer. Den er småsyg, den dækker et for lille område og kan ikke flyve langt nok omkring. Den har altså nogle nordiske lande, men ser vi det ud fra Danmarks interesser, er det da oplagt, at vores industri, der skal tilpasse sig en mærkningsordning, må have en interesse i, at det mærke kan virke på så stort et område som muligt.

Jeg synes, det var godt, at SF tidligere her i debatten gav tilsagn om, at vi kigger lidt på andre miljømærker og ser, om der er nogle, vi kan lave alliancer med, hvis det går for langsomt med Blomsten; det kan måske være en måde at mødes på.

Derudover tager den ikke nok hensyn til noget af det, der er allervigtigst i den danske miljøpolitik, nemlig hele energispørgsmålet.

Hvad har vi ikke herinde brugt af tid på diskussion på diskussion på diskussion om CO₂, og så tager vi altså et mærke, hvor det er helt nedprioriteret, fordi det er udviklet i et land, hvor man har atomkraftværker og vandfald og derfor ikke er så optaget af CO₂-udslip, som vi må være med den måde, vi producerer energien på. Det gør det selvfølgelig mindre anvendeligt, når det på et af hovedkriterierne ikke virker. Derudover må vi sige, at det er et godt konstrueret miljømærke; det hænger jo sammen med at pille de rigtige elementer ud.

Der er talt noget om kemiske stoffer i dag. Vi ved, at der er mere end 200.000 af dem, og for mange af dem er det overhovedet ikke registreret, hvad skadevirkningerne af dem er, og enhver kan jo med en plat markedsføring pille et enkelt eller to ud af dem og sige: Vi er særlig gode på det område. Den slags skal vi ikke lukke op for, og derfor skal vi have nogle solide mærker, hvor det offentlige i hele EU lægger ryg til at få det til at passe sammen.

Livscyklusanalyserne er også vigtige. Vi skal betragte det fra vugge til grav for at se, hvor det er, vi får størst effekt af en indsats. Det kan være, energiforbruget skal begrænses i produktionen af f.eks. sæbepulver, det kunne også være, at en meget større del af energiproduktionen rent faktisk ligger ikke dér, hvor pulveret bliver produceret, men når det bliver brugt ude hos forbrugeren, og så skal det selvfølgelig vægtes højt i en mærkning og i de kriteriesæt, der er på det område.

Hvis jeg skal konkludere kort, for tiden er begrænset her, må jeg sige, at kriterierne ikke er gode nok for Det Konservative Folkeparti. Det er ikke, fordi vi er bange for at gøre noget for miljøet, men fordi det her er en blindgyde; det fører ikke langt nok, at vi indtager denne holdning.

Er vi så alene med denne opfattelse? Nej, her i dagene op til debatten har vi fået henvendelser fra brancheorganisationer og fra virksomheder, som jeg tidligere har gjort opmærksom på. Vi har også set en række debatartikler, der har været kritiske over for ordningen. Der har også været dem, der har været tilhængere, og der er ingen grund til at skjule, at Dansk Handel & Service, som er dem, der står og sælger varerne, meget gerne vil have nogle flere mærkningsordninger. Forbrugerne efterspørger dem, og det